

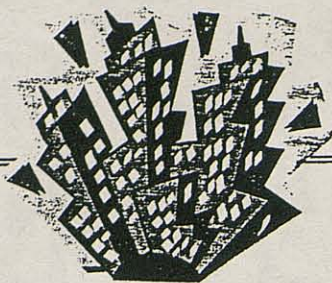
Revista de
"Joves en
Acció"

CANVA ALBARRI.

Abril
1997
Núm.1

Equipament Cívic de Benestar Social de Lleida

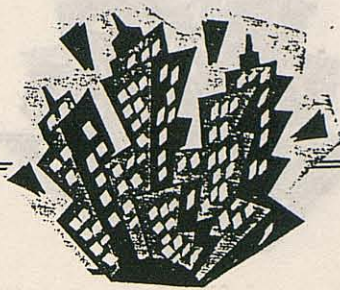
Editorial

La revista que teniu a les mans és fruit de l'esforç d'una sèrie de joves que han cercat a través d'aquesta activitat —el “Taller de Periodisme” del programa “Joves en Acció”—, anar una mica més enllà del que és la seva activitat diària. Han intentat descobrir mitjançant la confecció d'aquests papers com funciona el món de la comunicació, per alhora descobrir-se una mica més ells mateixos.

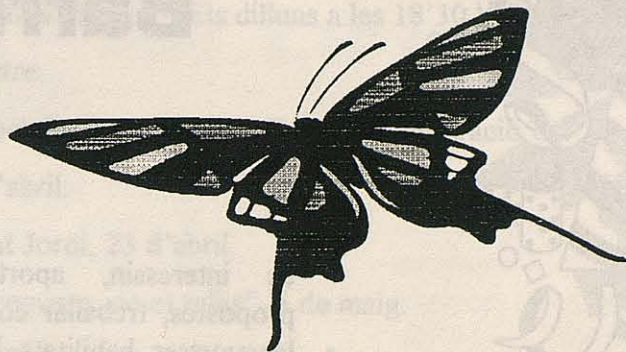
La comunicació és un dels elements indispensables de la vida humana. Estem acostumats a escoltar que vivim en la societat de la informació, sense saber ben bé què significa això. Les joves del “Taller de Periodisme” han intentat descobrir-ho i exercir elles mateixes la tasca d'informar.

En aquesta revista trobareu tota mena de col·laboracions. Hem volgut que expressament que tingués aquest caràcter eclèctic, per poder donar cabuda a tota mena d'inquietuds i no negar la participació a ningú. Per això, a banda dels nois i noies del programa “Joves en acció”, trobareu articles d'altres activitats de l'Equipament Cívic de Benestar Social a Lleida i de col·lectius —com els immigrants— que molts cops no tenen un òrgan propi de difusió. Volíem tenir una porta oberta a tothom.

Només esperem que trobeu en aquesta revista quelcom que us engresqui o que us faci pensar, o que us convidi a venir a visitar-nos i fer-vos partícips directes d'aquesta iniciativa.

Plantada d'arbres a Sant Llorenç de Montgai.

El diumenge 16 de febrer, més d'un centenar de joves, esperaven a dos quarts de deu davant l'edifici de l'Equipament Cívic de Benestar social de la Generalitat, al carrer Pius XII, per complir una cita ecologista. Dos autocars esperaven per dur-nos a Sant Llorenç de Montgai. El viatge va ser curt, a les onze ens van deixar en un camí que calia pujar per arribar al lloc de la plantada d'arbres, el camí es va fer molt llarg de pujar, vam caminar durant tres quarts d'hora. Quan vam arribar a dalt ens van dividir ens grups i ens vam posar a la feina.

Primer s'havien de treure les branques cremades i després, fer un clot de quaranta centímetres d'ample per quaranta centímetres de fons, per plantar-hi un arbre. Se'n van plantar més de tres-cents.

A dos quarts de dues, quan tots els arbres estaven al seu lloc, vam anar baixant per on havíem vingut per arribar al càmping situat a un quilòmetre del poble. Vam caminar una hora i un quart.

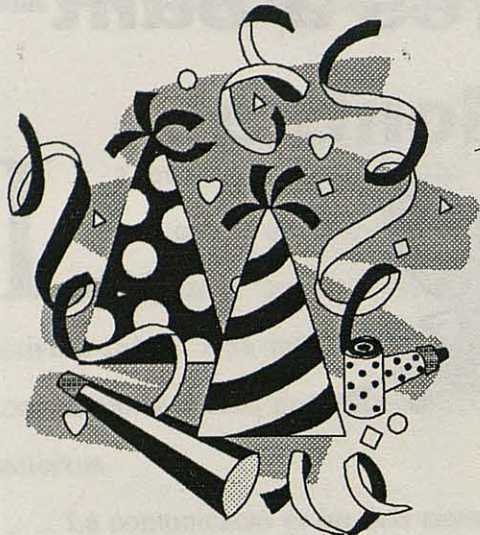
Quan vam ser al càmping tothom es va posar a menjar. Després de dinar va haver-hi gent que va anar a visitar l'ermita del poble i d'altres es van quedar a jugar. Jugaven a saltar la corda, a perseguir-se els uns als altres, etc. Els més petits es divertien jugant al parc ple de baldadors, tobogans i coses que rodaven, que cridaven l'atenció dels nens. Hi havia altres que tocaven la guitarra i els acompanyaven amb cançons alegres i d'altra gent que descansava a la gespa. Després va arribar l'hora de marxar.

Així va transcórrer un dia ecologista, que alguns ja havien viscut, i d'altres com jo encara no. Trobo que va ser una experiència inoblidable i molt bona, no tan sols per haver aconseguit un deure amb la natura sinó també per haver conviscut amb gent que no coneixes i fer molts amics. La recomano a tothom i espero que es torni a repetir molt aviat.

Mireia Egea Rodríguez

Club de joves de Canya al Barri

El programa "Joves en Acció" ha creat a l'Equipament Cívic de Benestar Social de Lleida, un espai per als joves que vulgueu conviure amb nois i noies d'edats compreses entre els 12 i els 18 anys.

El "Club Canya al Barri" vol ser un cau on, a banda de passar-ho bé amb les activitats programades com xerrades, taller de periodisme, cine-fòrum, esports d'aventura, taller musical de rumba, etc.; pugueu posar a prova la vostra capacitat d'iniciativa.

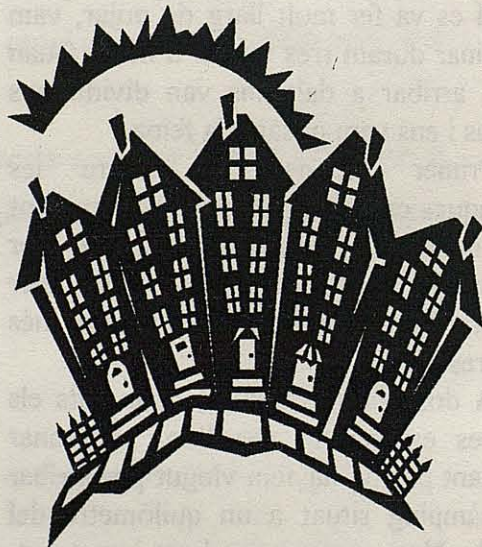
Per poder fer realitat les vostres idees disposeu de l'ajut del Miquel, l'educador del programa, i dels recursos que la Direcció General d'Acció Cívica posa a la vostra disposició.

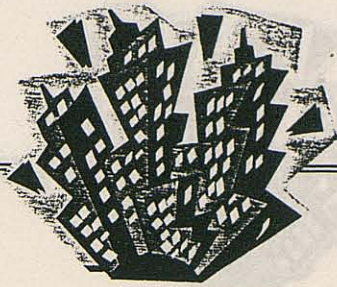
Al Club hi trobareu un espai exclusiu per a vosaltres, on podeu escoltar la vostra música, divertir-vos amb jocs de taula, utilitzar la videoteca de l'equipament per veure pel·lícules i tota mena de programes culturals. En definitiva, un punt de trobada per a tu, que ets jove.

A través d'aquests recursos els joves podreu desenvolupar els projectes que

us interessin, aportar les vostres propostes, treballar en equip, potenciar les vostres habilitats i descobrir-ne de noves, ser creatiu, desenvolupar l'observació, l'esperit crític... I tot això de manera molt atractiva, formant part d'un projecte col·lectiu, des de l'associacionisme, vivint valors com el companyerisme, la tolerància, el respecte, el compromís...

Tot seguit t'indiquem quin és el calendari d'activitats del programa "Joves en Acció", pren nota:

Calendari d'activitats del programa "Joves en Acció".

Programació abril – maig – juny.

- Taller de "Caixa i Palma". Els dilluns a les 18'30 h.
- Taller de teatre.
- Taller de Còctels sense alcohol. Festa d'inauguració del Barri". 11 d'abril.
- Festa de Sant Jordi, 23 d'abril.
- Xerrada: "Pregunta, no et tallis". 5 de maig.
- La Revista "Canya al Barri".
- Ludoteca.
- Taller de gralles.
- Taller d'escalada. Els dies 21, 22, 23, 24 de maig.
- Xerrada: "I tu de què vas?". 28 de maig.

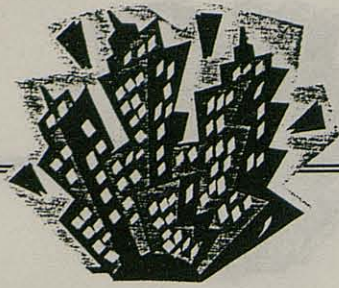
Club "Canya al

Programació d'octubre – novembre – desembre.

- Taller d'astronomia, octubre.
- Taller de xanques, octubre.
- Revista "Canya al Barri"
- Aeròbic juvenil.
- Teatre.
- Taller de papiroflèxia, octubre.
- Taller de cinema, novembre i desembre.
- Ludoteca.
- Taller de gralles.

Excursió al teatre Victòria i al Museu d'Història de Catalunya

El dissabte 22 de Febrer d'enguany el grup de joves del Centre Cívic i d'altres centres vam planejar una sortida a Barcelona. Tothom esperava amb impaciència que arribés aquest dia tan desitjat.

A dos quarts d'onze vam arribar al Teatre Victòria i després d'uns moments de confusió a l'hora de trobar seient, va començar la funció.

L'obra corria a càrrec dels Comediants. Aquests celebraven el seu 25è aniversari com a grup teatral i ens sorprengueren amb una representació molt divertida que mostrava un recorregut per l'evolució de l'univers, de la vida a la mort.

Apareixien els homes des de la seva creació per Déu fins a la nostra era, donant a entendre que l'amor és el somni que dona sentit a la nostra vida i que viure és viatjar per un mar de somnis.

Al final de l'obra un personatge molt curiós ens explicava tota la trajectòria de Comediants i ens mostrava unes imatges molt significatives dels llocs on havien actuat.

Després ens van portar al Port Vell i

ens van deixar temps lliure fins a tres quarts de quatre, hora a la que havíem de ser al Museu d'Història de Catalunya.

El museu mostra des de diferents perspectives un viatge a través de la nostra història, des de la Prehistòria fins als nostres dies.

L'exposició ocupa la segona i tercera planta de l'edifici on podem trobar des de cavalls, monedes i armadures romanes fins a ordinadors que ens ensenyen tot allò que desconexem del nostre passat. Allí també trobàvem diverses mostres representatives de l'època moderna com grans pantalles amb cinema en blanc i negre, cotxes sis-cents, cuines amb accessoris dels anys seixanta, etc... així com pancartes il·lustrades amb l'objectiu d'informar millor al públic visitant.

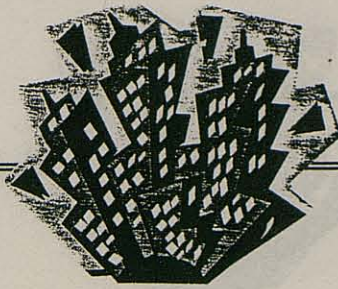
Bé nois, això és tot. Què us ha semblat?

Si us penseu que aquestes sortides són avorrides, esteu molt equivocats, perquè aquí la pena és tope guai i la moguda és genial. Així que: ANIMEU-VOS!!!

Anna Casares Peiró

Mireia Egea Rodríguez

La Ludoteca

La ludoteca és un lloc especialitzat en els jocs i les joguines, és un punt de trobada per als nens i nenes i els joves. L'objectiu principal és l'educació en el lleure. A la ludoteca pots jugar i aprendre i fer molts amics. Hi pots trobar jocs de diversos tipus: de taula, de construcció, etc.; una pissarra, un mercat una cuina i un futbolí on els nens s'entretenen a marcar gols a l'equip contrari.

Si voleu assistir els dies per fer-ho són:

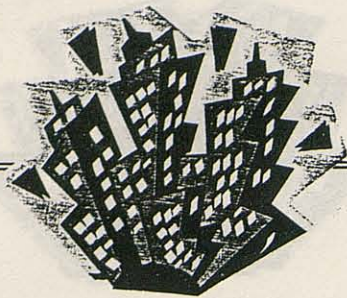
Per a un grup dimarts, dijous i divendres i per a l'altre grup dilluns, dimecres i divendres.

L'horari és el següent: per als més petits de les 5 a $\frac{3}{4}$ de 7 i per als més grans de $\frac{3}{4}$ de 7 a les 8.

Per inscriure't cal tenir de 6 a 15 anys, has de dur dos fotos de carnet i l'autorització del pare o de la mare, o bé del tutor legal, i també una fotocòpia de la cartilla de la Seguretat Social.

Ja ho saps, si vols passar-t'ho bé jugant, vine a la ludoteca!

*Sara Luque
Montse Mayorga*

Els alumnes de les Aules Taller instal·len nius a Sant Llorenç de Montgai

El passat mes de març uns seixanta nois i noies de les Aules Talles "Turó de Gardeny" van tenir l'oportunitat de gaudir d'una interessant classe de naturals a l'aire lliure. Aquesta classe —podríem dir peripatètica— va estar organitzada pel Centre de Recuperació d'Animals i Fauna Autòctona de Vallcalent, i va tenir lloc als voltants de l'embassament de Sant Llorenç de Montgai.

Dins l'ampli ventall d'activitats que es van desenvolupar al llarg de la jornada, podríem destacar l'alliberament, per part dels alumnes, d'alguns animals que havien estat recuperats pel Centre de Vallcalent: aligots, falcons i aus aquàtiques.

També cal destacar la col·locació, al llarg de l'itinerari realitat, de nius

d'ocells als arbres, així com les variades explicacions sobre la fauna i la flora autòctona que van fer els professionals del

DARP —Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca— als nois.

L'objectiu principal era sensibilitzar els alumnes de la importància de poder mantenir un bon equilibri natural en els ecosistemes (i l'aportació personal que podem fer cadascú) i apropar-los al món màgic de les aus en llibertat.

En definitiva, cal dir que va ser una sortida molt profitosa i engrescadora pels alumnes i que ells mateixos ens han demanat que es repeteixin més sovint aquest tipus d'activitats. Cosa, per cert, que esperem fer ben aviat.

Aules Taller "Turó de Gardeny".

La llegenda de Sant Jordi

Hola nois i noies!, en aquestes línies intentaré explicar-vos una mica una de les festes més celebrades a Catalunya, la festivitat de Sant Jordi.

Per començar us diré que San Jordi és el patró de Catalunya i que Jordi significa "el qui treballa la terra", llaurador o pagès.

Sant Jordi va néixer a Capadòcia (avui Turquia), de família noble i cristiana, cap a mig segle tercer. Va ingressar en l'exèrcit on va ocupar el càrrec de tribú (cap de mil soldats), fet que el relaciona directament amb els cavallers, escollits, diu la tradició, entre mil homes. Quan va aparèixer l'edicte de Dioclecià es va oposar a l'autoritat romana i fou turmentat, empresonat i finalment decapitat.

Amb aquesta informació no es podria

escriure pas una biografia però si que podem fer un carnet d'identitat que ja es suficient per anar pel món.

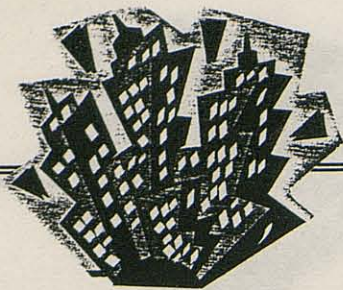
Van transcorre 500 anys fins que no es van trobar pintures o escrits on l'episodi de les roses i del drac s'apliquen a Sant Jordi.

Aquesta és la llegenda més famosa de Sant Jordi i va ser escrita per Jaume de Voragine l'any 1250:

"Fa molts anys hi havia a Libia una ciutat anomenada Silene (mot que vol dir 'lluna' i que correspon a la ciutat de Cirene). La gent d'aquella vila es trobaven en una greu situació perquè un terrible drac, que feia estralls per tota la comarca, havia instal·lat el seu cau en uns aiguamolls prop de les muralles de la ciutat.

Per tal de mantenir ben allunyat el drac, el poble li oferia cada dia un

IMPERI ROMA	
DOCUMENT NACIONAL D'IDENTITAT	
SR. JORDI	
NASCUT A ... CAPADÒCIA	
EL SEGLE TERCER (MITJAN)	
PROFESSIÓ ... MILITAR (TRIBÚ)	
RELIGIÓ ... CRISTIANA (MÀRTIR)	
MORT EL 23-IV-303 A LIDDA	
FIRMA DEL TITULAR	
Jordi	

parell de xais i durant un temps tot va anar bé.

Però va arribar el dia que el drac va devorar el darrer xai de la vila. A la fi van decidir, molt a contracor, que calia fer sorts entre els infants més petits de quinze anys i sacrificar-ne un cada dia al cruel monstre.

Així ho van anar fent i un dia la sort va recaure sobre la princesa Cleodolinda, la filla del rei de la ciutat.

Amb llàgrimes i súpliques, el rei va pregar al poble que perdonés la vida a la seva filla tot dient:

—Per l'amor de Déu, preneu or i plata i tot el que tinc, però deixeu-me conservar la meva filla.

Però ells li van respondre que només li concedirien vuit dies de temps per fer dol i preparar la princesa.

—Si la teva filla no és lliurada al drac, et cremarem a tu i la teva casa— fou la seva decidida resposta.

Així passaren els vuit dies. Aleshores el rei va vestir la seva filla com si s'anés a casar, la va abraçar i besar, li va donar la benedicció i en acabat li va indicar el lloc on s'estava el drac.

Bo i caminant, a la noia li queien les llàgrimes cara avall. I en aquestes, amb qui diríeu que es va trobar? Amb un tribú de l'exèrcit romà, un tal Jordi de Capadòcia, cavaller valent i noble.

En veure les seves llàgrimes, el cavaller va deturar el seu bell cavall blanc i li preguntà per què plorava. Però ella només li va respondre:

—Segueix el teu camí, bell jove, no fos cas que tu també morissis.

—Bella filla, no et preocupis de res, perquè t'ajudaré en el nom de Jesucrist— li va respondre Jordi de Capadòcia

Tot just havia acabat de parlar, que el drac sortí arrossegant-se de l'aiguamoll i es va llançar sobre d'ell.

El tribú va fer girar el seu cavall i, tot encomanant-se a Déu, es va abraonar una i altra vegada contra el drac i finalment va traspasar-lo amb la seva llança.

Aleshores es va adreçar a la pobra princeseta que havia contemplat la lluita tremolosa i amb llàgrimes als ulls, li va dir:

—Treu-te el cenyidor, lliga'l al coll del drac i no tinguis por.

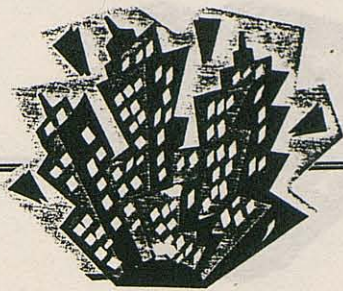
Llavors van tornar plegats a la ciutat. Però quan la gent va veure el drac van fugir a la muntanya i no volien tornar fins que Sant Jordi no hagués promès que li tallaria el cap davant de tothom a la plaça del mercat. Així ho va fer

El rei hauria volgut donar la seva filla i la meitat del seu regne a sant Jordi, però ell li va respondre que li calia seguir el seu camí i va pregar-los que fossin bons cristians i tinguessin pietat dels pobres. "

Actualment la festa de Sant Jordi es celebra el 23 d'abril ja que es el dia del seu martiri. La tradició es que la noia regali un llibre al noi i el noi una rosa roja a la noia, així doncs, vingal, espavileu i escureu-vos les butxaques i aneu a comprar la rosa o el llibre.

Cristina Rodríguez Galitó

La Fiesta de la Primavera en China

Nos parece muy interesante la fiesta de Sant Jordi i el regalo de la rosa y el libro, la leyenda y todos los actos. También nosotros celebramos fiestas en China y nos gustará recordarlas.

Celebramos la Fiesta de la Primavera "La Fiesta de la Luna": cenamos juntos toda la familia, después salimos al jardín y contemplamos la Luna. Los jardines están en la parte interior de las casas. Son muy importantes para nosotros, forman parte de una tradición de libertad, los cuidamos mucho, cada uno según sus posibilidades, cantamos canciones, recitamos poemas...

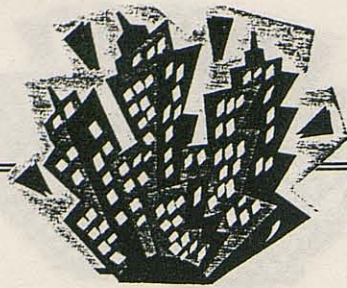
La fiesta de Sant Jordi nos recuerda "La Fiesta de la Luna". La gente hace faroles de colores variados y en ellos dibuja peces, flores y también caras a la moda antigua. Se llevan tortas. Estas tortas son muy redondas, se parecen ala Luna. Sentados en el jardín la familia charla y contempla la Luna ¡Que bien! Las calles están muy animadas de gente, los actores interpretan sus papeles, hay coros, danzas, dramas. ¡Al día siguiente se visita a los padres, abuelos y amigos y se traen regalos Espero que algún día podáis hacer un viaje a China!

Nosotros escribimos verticalmente y de derecha a izquierda, últimamente la tendencia es escribir horizontalmente y de izquierda a derecha.

我们非常喜欢“S. Jordi”这个节日，以玫瑰花和书作为礼物。

我们也有一个节日是中秋节，是全家团圆的节日。

Zhen Hcijúg, Chen Wen Ferf, Chen Zhi Chao,
Waeng Kanf Than, Chen Guen Hui, Wanf Yrl.

EL GUERRER DE BANÚS.

Els alumnes immigrants de l'Escola d'Adults ens presenten un conte africà

Quin temps més bonic que fa! El dia acaba tot just de començar i queia un sol enlluernador; era l'estació i de les pluges. El cel era groc, com els hibiscus, transparent com l'aigua més neta i cristal·lina. Es podia imaginar que només caldria pujar una mica més a dalt per veure els estels just al darrera. Per tot arreu es podia sentir una suau brisa; al bosc proper se sentia el cant melodiós dels ocells. Feia un temps meravellós.

En aquest dia tan preciós, una nena —que en realitat era una princesa—, somiava amb anar a caçar papallones als jardins reials. Amb la seva xarxa de caça va anar a passejar pels camins. De sobte, una espurna rosa i groga revoloteïa entre els seus cabells. La nena s'adonà que era una papallona de gran valor; sempre la havia admirat en els tapissos que guarnien la seva habitació. Al final va decidir caçar-la i la perseguí movent la xarxa sense parar. L'insecte començà a volar i a ballar en el cel allunyant-se a poc a poc del palau. Durant una bona estona, la nena la perseguí alegrement fins que, sorpresa es detingué bruscament...

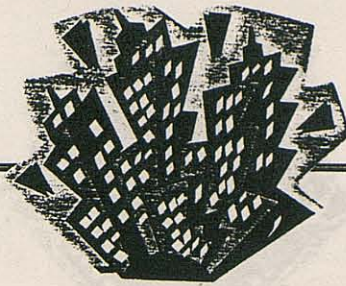
En efecte, molt a prop d'ella es trobava un univers prohibit, fet d'ombres, de por i de calor humida: davant seu es presentava tota la jungla, amb el seu profund misteri. Ella retrocedí dubitativament; la papallona, d'una excepcional bellesa, romania com suspesa en l'aire, invitant a iniciar el camí. Oblidant la prudència que l'obligava a tornar a casa,

la nena es llançà altre cop a caçar el petit animal. De sobte, desaparegué com el fum que s'esvaeix. La bonica princesa mirà el lloc on es trobava. El bosc era molt alt i formós.

Aleshores, decidí endinsar-se en aquell món fantàstic. Apartà les fulles i començà a caminar damunt d'una estora de flors immaculades respirant amb èxtasi els perfums que la rodejaven. Començà a neguitejar-se perquè la nit es feia amatent. Milers i milers d'ulls brillaven en la foscor. Per tot arreu se sentien els crits de les aus nocturnes agafant rosegadors.

La clamor de les feres ressonava en tots llocs i la petita princesa es posà a plorar. Tot d'una es desencadenà una paorosa tempesta. La pluja la mullava i els enormes arbres estenien els seus grans braços per ofegar-la. La nena tancà els ulls, alçà els braços al cel i fou quan sentí una gran explosió... Un raig havia caigut sobre un arbre arrencant-lo d'arrel i fent-lo caure al terra.

Atabalada pel soroll, la princesa mogué el cap, s'aixecà i es dirigí a l'arbre. Mentre el tocava amb la mà, sentí la tremolor de l'escorça i veié com s'estirava, com si despertés d'un somni profund. L'arbre, que tenia l'alçada d'un home, amb un tronc i unes branques que recordaven al cos humà, les cames i els braços d'una persona, s'assegué sacsejant les seves fulles, es rascà amb la

punta d'una de les seves branques, badallà i digué a l'espantada princesa:

- Hola, bonica! Sóc el geni del bosc, present en tots els arbres, arbustos i fins i tot a les flors més petites. Aquell raig ha despertat en mi l'ànima de la fusta que m'animava sempre, però la saba de la qual estava gelada...

El cop m'ha despertat del somni. Tu ets la meva primera troballa d'aquesta nova etapa lunar. Des d'ara et protegiré...

Tranquil·la amb aquestes paraules, la princesa es protegí entre les seves branques, les quals es tancaren, oferint-li un abrigo de fulles i fusta. De seguida, s'adormí, pensant en el seu protector. Al dia següent, es despertà dolçament, estirant-se com un gat.

—Bon dia, petita! Has dormit de gust? T'he portat aquesta fruita tan madura, perquè puguis menjar. Després ens posarem en camí i et portaré amb els teus pares. Després de caminar tot el dia, al final albiraren el palau reial que encara romania il·luminat. Els servents del rei buscaven per tot arreu per trobar a la desapareguda. El foc il·luminava la nit i la petita princesa s'emocionà molt. S'atansaren i de seguida la nena pogué abraçar els seus pares. Els hi contà la seva aventura sense oblidar-se del seu salvador. Quina sorpresa s'endugueren els pares quan veieren que l'arbre no

només estava viu, sinó que a més a més pensava i parlava!...

Durant molts i molts anys, el geni i la princesa passejaren pel bosc, i nasqué entre ells un vertader amor, però sempre es planyien de ser tan diferents l'un de l'altre. Fins que un dia decidiren visitar el vell remeier que digué a l'arbre: —Puc donar-te l'aparença humana però hauràs de patir molt. Ploraràs a llàgrima viva; esculpiré en la teva carn de banús un cos d'atleta, un cos de guerrer. L'escultor, agafant el seu martell començà a tallar la cara. La saba començà a brollar com un riu de sang. Cada cop donat arrencava un llarg gemec.

A la fi, el soroll del martell parà i la porta del taller s'obrí, deixant veure un guerrer de banús, d'ulls vius i d'una musculatura impressionant. Era perfecte i d'una

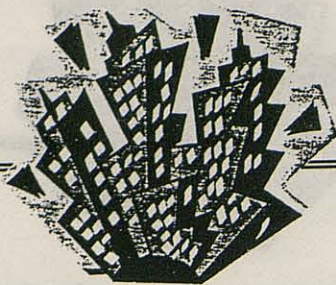
gran bellesa. La princesa quedà amb la boca oberta i es llançà als seus braços, però ben aviat s'apesaren... perquè s'estimaven però no estaven fets de la mateixa fusta...

Esperaren molt de temps amb impaciència a que arribés la nit de la tempesta. Des dels primers llampecs sortiren al jardí, s'agafaren de les mans sota un cel daurat. Aleshores el raig esclatà i els colpejà bruscament unint-los en una gran tremolor, reduint a cendres els seus cossos, després, cendres i ànimes foses en una, s'estimaren amb el més gran amor que pot existir al país de l'altre costat del món.

Col·laboració dels alumnes de L'Escola d'Adults:

Augustine Dibangui, Nawdo Drammeh, Felicité Njiakova-Dibottó, Kinanga Da Silva, Ibrahima Dembeeí.

Traducció: Anna Casares

La tardor al bosc de l'Alta Ribagorça

Com un gran quadre penjat en la immensitat del cel, així és el bosc quan el veiem a la tardor.

Els arbres de fulla caduca es van tornant grocs. El color groc predomina quasi bé per tot el bosc. N'hi ha en totes

El vent quan hi passa, pel bosc, despentina els arbres i amb la seva pinta invisible els arrenca les fulles, que després de donar voltes i més voltes per les branques, van a posar-se damunt la terra humida i freda per morir allí.

les tonalitats. El groc molt clar, tirant a blanc, el groc llimona, el groc color d'or vell... i així fins arribar a un groc que bé podria ésser ja vermell.

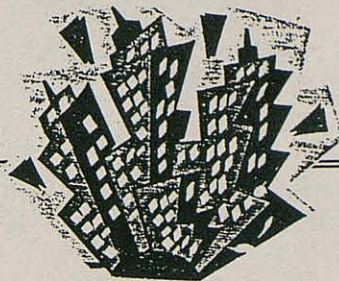
Cada arbre agafa el seu color i tots junts i barrejats semblen les pinzellades que el pintor ha deixat caure, una mica a l'atzar, pel quadre.

És agradable passejar-hi en aquesta època de l'any. Hi regna el més profund silenci. Tan sols se sent el cruixir de les fulles seques en xafar-les amb els peus i l'adéu dels últims ocells que se'n van, fugint del fred.

Queden encara per aquí i per allà alguns fruits boscosos, dolços com la mateixa mel; si els tasses envejaràs als animalons que s'alimenten de tant exquisit menjar.

I a poc a poc el quadre del bosc anirà canviant. Els seus colors s'aniran transformant, molt lentament. I si un dia tornem, ja a l'hivern, el veurem blanc, com un immens llençol penjat al cel.

Roser Visent i Visent

Racó Poètic.

Amor espiritual.

Cuenta esa historia
La historia de esa pareja
Que por celos de uno
Murieron sin quererlo.
Esa pareja era feliz
Con su amor eterno
Pero una persona los mató
Murieron y desaparecieron,
Antes iban juntos
Y ahora separados.
Pero en noche de luna llena
Aparecen abrazados
Porque la persona que los mató
Era su propio padre.
¿Puede una persona
dar su vida por el amor?
La gente dice que no
Pero no saben de lo que
Están hablando.
La chica tuvo mucha suerte
En conocer al chico de sus sueños

Se amaban, se querían
Pero también discutían
El amor se fue y vino la discusión
Hasta que al final lo dejaron.
La chica sufría y él también
Pero el chico sufrió tanto que
Por la ventana voló.
Ella lloró pensando en él,
Día y noche sin saber el porqué
Un día en su casa recibió una carta,
La abrió y dentro en letras grandes
ponía:
Te quiero
Y
Por eso
Me
Quito
La
Vida.

Noemí

Edita: "Joves en Acció". Equipament Cívic de Benestar Social de Lleida
Av. De Pius XII, 20 25003 Lleida Tel.: 26 74 66
Consell de Redacció: Mireia Egea, Anna Casares, Cristina Rodríguez.
Coordina: Enric Pinyol

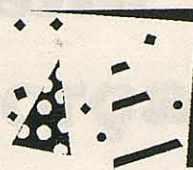
Ei!

Què fas a casa?

Avorrit-te?

De debò et perdràs una festa
aquesta?

com

Vine a la

Setmana Cultural

de l'Equipament Cívic de Lleida

Que es celebrarà la primera quinzena de juny.

Tenim un munt d'activitats per a que t'ho passis... **uf!!**

Exposició col·lectiva de tots els tallers que s'han realitzat durant el curs

Ludoètnia jocs de tot el món adreçats a nens i nenes, fins a 14 anys

Concert de música clàssica

Desfilada de moda

Teatre

Conferències

I moltes coses més...

T'ho perdràs?